

UČITELJSKI TOVARIŠ

Glasilo avstrijskega jugoslovanskega učiteljstva

Vse spise, v oceno poslane knjige itd. je pošiljati samo na naslov:

**Uredništvo Učiteljskega Tovarisa
v Idriji.**

Rokopisov ne vračamo.

Vse pošiljke je pošiljati franko.

Učiteljski Tovarish izhaja vsak petek popoldne.

Ako je ta dan praznik, izide list dan pozneje.

Vse leto velja . . . 10.— K

pol leta . . . 5.— "

četrt leta . . . 2-50 "

posamezne številke po 20 h.

Za oznanila je plačati od enostolpne petit-vrste,

če se tiska enkrat . . . 14 h

" " dvakrat . . . 12 "

" " trikrat . . . 10 "

za nadaljna uvrščenja od petit-vrste po 8 h.

Oznanila sprejema Učiteljska tiskarna (telefon št. 118).

Za reklamne notice, pojasnila, poslana, razpise služb je plačati po 20 h za petit-vrsto.

Priloge poleg poštnine 15 K.

Naročnino, reklamacije, to je vse administrativne stvari je pošiljati samo na naslov:

**Upravištvo Učiteljskega Tovarisa
v Ljubljani.**

Poštna hranilnica št. 53.160.

Reklamacije so proste poštnine.

„Novi Čas“ — obsojen.

(Z Goriškega.)

Najgrši farizeji Kristovega časa niso mogli biti tako nesramni, kakor so nekateri poročevalci „Novega Časa“. Dobe se novostrujarski ljudje, ki vidijo črno tam, kjer drugi niso zapazili nobene nekorektnosti, ljudje, ki napravljajo iz muhe slona, iz kreposti pregreho, iz grešnih ljudi junake. Krist je take ljudi primerjal pobeljenim grobovom in volkovom v ovčjih oblačilih. To so politični razbojniki, ki izkušajo siloma vzeti čast in ugled svojim političnim nasprotnikom, ki se z njih postopanjem in nasilnostjo ne strinjajo. To so v resnici zavodniki ljudstva, in gorje mu, če pojde za njimi!

Take poročevalce opisuje klerikalna „Gorica“ v št. 69. z dne 30. avgusta 1910 z besedami: „Člankar, besni prismoda in lažnik, pa tudi ne pozna in neče poznati državnega šolskega zakona, iz katerega navaja nekaj iztrganih besed, ki dajejo ves drug pomen nego ves dotični paragraf v zvezi z deželno šolsko postavo. Taki lažniki in obrekovalci se postavljajo na čelo v boju zoper liberalno učiteljstvo! Proč s takimi blažniki, ki kompromitirajo stvar, preden jo vzamejo v roke. Laž, obrekovalanje, natolevanje niso sredstva, s katerimi naj se pobija liberalizem. V to je treba čiste vesti in čiste pameti!“

„Primorski list“ z dne 21. julija 1910, št. 59. je poročal, da se je na „Mednarodnem Marijinem kongresu“ dne 18. julija 1910. naš knezoškof izjavil, da se spominja iz „skrbčnega in potrtega srca nezasišnih škandalov, ki jih provzročuje liberalno učiteljstvo na Goriškem nekaznovano — — —“

Na poziv, naj „Novi Čas“ pové, kje so nekaznovani škandali, je ta namignil na komenskega učitelja tov. Jos. Streklja in solkanskega nadučitelja tov. Fr. Bajta. Pri tem je še dodal, da bi se bil zadnji izjavil v uradnem poročilu na c. kr. okrajni šolski svet, da dela pogosto prejemanje sv. zakra-

mentov otroke malomarne, lene in tope za učenje.

Šolske oblastnije so preiskale, kje so škandali, in prišle so do sklepa, da ni nobenih škandalov, in ker jih ni, jih tudi ne more kaznovati; nastali so pa drugi škandali med pristaši novostrujarjev, ki kličejo kakor tromba sodnega dne, naj novostrujarji krenejo na drugo pot, ker so zašli daleč preč od Krista.

Preiskava je pokazala, da sta oba imenovana korektno postopala. Streklj je med poukom odvzel neki učenki „medalco“, ker se je z njo igrala, kar bi moral na njegovem mestu pri enakem položaju storiti tudi katehet.

Poglejmo, kako je s škandali solkanskega nadučitelja. Odbor podružnice sv. Cirila in Metoda je bil sklenil, da podružnica priredi 26. julija 1910 tombolo, koncert in ples. Tombola se je vršila na javnem trgu, koncert in ples pa na vrtu Mozetičeve gostilnice. Podružnični predsednik je po skepu, da bo tudi ples, opozoril odbornike in reditelje, naj pazijo, da otroci ne pridejo k plesišču, ker je šolski mladini prepovedano hoditi k plesišču. Občinski redar je dobil naročilo, naj pazi, da zvečer ob času plesa šolska mladina ne pride na vrt in naj zapodi vsakega otroka preč, če ga tam dobi. Ker je vrt od ene strani neograjen, so prišli nekateri otroci k plesišču. Reditelji in redar so jih zapodili preč. Prišel je tudi redarjev sin poiskati svojega očeta. Tega in še nekega drugega učenca nadaljevalnega tečaja, ki zaradi bolehnosti več časa ni obiskoval šole, navaja novostrujarski poročevalec kot glavna krivca, da sta na plesišču norela. Naslikal je ples tako, kakor da bi se bila na plesišču zabavala pijana mladina pod pijanim nadučiteljem; resnica pa je, da je zadnji od poludne omenjenega dne do konca plesa, ko je izplačal vojaške godce, izpil samo dve pivi in da je preteklo že čez 10 let odkar je zadnjikrat plesal; istina je, da se je prireditelj podružnice družbe C. in M. dne 26. junija 1910 korektno vršila.

Poglejmo drugi „škandal“. — Duhovščina v Solkanu je bila uvedla proti koncu I. 1908. v pozni jeseni poleg predpisanega pouka iz veronauka še vsakdanji pouk iz tega predmeta kot pripravo na prvo obhajilo. Ta samooblastno proti postavnim določbam uvedeni pouk se je vršil v cerkvi zjutraj v času od 6. do 8., marsikdaj tudi popolne. Otroci so morali zgodaj vstajati in se muditi v cerkvi. Prihajali so prekasno v šolo, so bili že izmučeni, premrazeni in za učenje nerazpoloženi, ali pa celo niso prišli v šolo. Proti temu, da se je postavil tak pouk v najmrzlejši letni čas in da so slabo oblečeni otroci ostajali v mrzli cerkvi po 2 uri časa ter so potem prihajali izmučeni v šolo, ali da so zaradi pouka v cerkvi izostali od šolskega pouka, se je pritožil šolski voditelj na kompetentno mesto ter v svoji vlogi navedel, da tako postopanje dela otroke za šolski pouk lene, malomarne in tope. Novostrujarji so to dejstvo zasuknili ter podtaknili šolskemu voditelju trditve, da prejemanje zakramentov dela otroke za šolski pouk lene, tope in malomarne: podtaknili so mu to kot nekaznovan škandal, ki je nanj knezonadškof opiral svojo izjavo. Prišle so posledice, ki knezonadškofu niso ugajale in za katere se ima zahvaliti napačnim informacijam od strani njemu podrejenih poročevalcev. Kaj je s poljubovanjem relikvij sv. Alojzija (recte sv. Blaža) je že splošno znana zadeva, o kateri ni treba govoriti. Kje so torej škandali? Dornberžanje bi znali o tem kaj povedati, če se novostrujarji obrnejo na predsednika dornberških Orlov!

Najhujši napad na čast solkanskega nadučitelja se je izvršil pretečeno poletje s člankom „Nekaj nezasišnega“. — Razžaljeni je bil vložil tožbo proti solkanskemu kaplanu Cirilu Zamarju in proti odgovornemu uredniku „Novega Časa“. Zasišane so bile razne priče. Kaplan C. Zamar je izjavil, da je zvedel vsebino žaljenja še-le takrat, ko je čital članek v „Novem Času“, odgovorni urednik je pa izjavil, da ne ve, kako je prišel članek v list. Tožitelju se ni zdelo potrebno spraviti zadevo pred po-

rotnike; vložil je novo obtožnico proti odgovornemu uredniku zaradi zanemarjenja njegove službe.

C. kr. okrajna sodnija je razsodila, da je tožitelj prekasno vložil drugo obtožnico, češ, da je bil 6 tedenski rok že potekel, in da se druga obtožnica ne more smatrati za nadaljevanje prve.

Proti tej razsodbi je vložil tožitelj priziv na c. kr. okrajno sodnijo. Ta je v razpravi 24. dec. 1910. ugodila prizivu ter obsodila odgovornega urednika A. Sinigoja na globo 30 K, oziroma na tri dni zapora in na izplačanje tožbenih troškov.

Če pri „Novem Času“ s tem božičnim darom niso zadovoljni, naj si poiščejo boljše poročevalce; pišejo naj kaj koristnega in naj pustijo poštene ljudi v miru; poiščejo naj poročevalcev „čiste vesti in čiste pameti“; fanatiki in „blazniki, kompromitirajo stvar, preden jo vzamejo v roke“, niso za političsko delovanje. Pomnijo naj, da jih taki ljudje še večkrat pritirajo pred kazenskega sodnika, če se bodo pustili voditi od poročil — političkih otročaje!

Skrajšanje šolskega obiska na Koroškem.

V „Slovenskem Braniku“ čitamo, da je v prosvetljenem veku, ko povsod delajo na višjo, vsestransko izobrazbo, prišel s Koroškega herostratski sklep deželnega zbora, naj se ljudskolski pouk skrajša za dve leti.

Najžalostnejše in prava uganka za nepoučenega pa je dejstvo, da so predlog stavili takozvani nemški — naprednjaki!

Kdor pozna politični položaj v tej deželi neverjetnosti, ta takoj zagleda konjsko kopito.

Znano je, da so delovali slovenski in nemški krščanski socialisti že davno za skrajšanje ljudskošolskega pouka. Ta želja se je neštivilnokrat ponavljala v njihovih nemških

LISTEK.

Moja miljena Ma-a.

(Alegorična farza.) Piše Sadinomis.

(Dalje.)

Čas je bežal — ne, lezel je v večnost, jaz pa sem zdihoval po ljubljani Ma-i, poln srčnih ran!

Bilo je okoli 20. septembra l. 19. . . Popoldne je bilo, ko pokliče moj skrbni gospodar mene hlapca v svojo sobo. Ponižno vstopim ter čakam ukaza. —

Pa mi reče moj gospodar: „Glej, zahotelo se je dični, od vseh mojih hlapcev oboževani deviški Ma-i po tebi. Tvoja je, vzemi jo!“ In zatemnelo se mi je pred očmi blaženstva, in zagibala so se mi tla pod nogami sreče in veselja, da dohim tako ljubljeno, tako zaželeno Ma-o. Zaradi presenečenja mi je odpovedal celo vid, da nisem opazil, kako nežno jo drži moj gospodar poleg sebe, ponujajoč mi jo s svečano gesto na obrazu.

„Sprejmi jo, tvoja je, skrbi za njo, neguj jo! Vse življenje bosta skupaj, naj ti prinaša srečo in veselje. Tvoja usoda bo v njenih rokah. Bolita srečna v veselju in delita si žalost v zajemnosti na vekomaj!“

Tako je govoril moj dobri, ljubeznivi in skrbni gospodar meni svojemu hlapcu; jaz pa sem, sam ne vem kako, segel po nji ter jo odvedel, držeč jo pod pazduho, v svoj mirni stan. —

Zaroko in poroko smo tako nekam hitro izvršili, da se niti zavedal nisem, da sem s svojo miljeno Ma-o v svetem zakonu.

Prve dneve medenega tedna sem užival vso srečo mlade ljubezni.

Z zadovoljstvom sem se oziral po njeni lepoti. Klatkoasil sem jo s svojo neprestano navzočnostjo, nosil sem jo na rokah, zdaj sem, zdaj tja. Dvoril sem ji kakor golob svoji golobici tam gor na strehi. Ona me je bila vesela in jaz nje. Oj, kolikokrat se je zasmejala, da so se ji nežna usteca odprla tja do ušes. Čuval sem jo skrbno kakor z nico v očesu. Vedoč, da imam dovolj nevoščljivcev in zahrbtnih opravičljivcev, je nisem pustil izpred oči. Skrbno

sem ji stregel, donasal sem ji, kar je pozelela. Kadar me ni bilo doma, pa sem jo skrbno zaklenil, da bi bila varna pred zalezovanjem hudobnega sveta. — Nežna in drobnih koščic je prišla k meni.

Želel sem, da bi ne govorili, da premalo zanjo skrbim, zato sem ji stregel, kar sem mogel: In moja srčkana Ma-a je vidno začela oblikovati svoje drobne ude.

Ogledoval sem jo in se ji čudil; da je v tako kratkem času postala tako močna. „Da, da, taka mora biti moja gospa Ma-a, taka, košata, da se malo postavi in da ne bodo moji sohlapci brusili jezikov, da ji še jedi ne privoščim.“ Skrb za udobno življenje mile Ma-e me je odvadilo marsičesa.

Nehal sem hoditi na izprehode, v gostilnice se nisem več pokazal, odpovedal sem se vsakemu pribojščku, celo kajenje sem opustil, in vse le zato, da bi čim skrbneje postregel svoji srčno ljubljani Ma-i. Kaj zato, če so mi sohlapci očitali filistrstvo, če so se mi v obraz rogali, da vidno hujšam ter mi pravili, da imam komarjeve noge, vse sem prelišal, vse potrpeč, saj sem vedel, da je moj

edini poklic živeti za ljubo Ma-o, da je njena blaginja moja sreča, moje življenje, vita vitae meae!

Ma-a pa je napredovala v svoji bujnosti od dne do dne v veliko moje veselje in mojo srečo.

Dogodilo se je nekega lepega dne, da je naju posetil naš ljubi dedek. Tako nepričakovano je prišel in še tako v zgodnji uri. Prav res, užaljen sem bil, ker je tako nenadoma stopil v hišo. In pomislite, prvo vprašanje je bilo, kje je ona.

Uboga sirotica je bila vsa zmešana, še novega predpasnika ni utegnila obleči. Ta dedek, kako jo je pregledoval in tipal, skoraj bi bil ljubosumen. Pregledal ji je celo vse zobke, nešteto krat je morala ziniti. Mislim sem, da se ji v ustih kaj dela, začelo me je že skrbeti. A končno je dedek vendarle zadovoljno pomežikal. Potapljal jo je po bokih in pohvalil me je, da lepo skrbim zanjo, le nekaj mu ni ugajalo, obleka se mu je zdela že malo oguljena, zato mi reče: „Obleke ji nikdar ne zanemari, po njeni vnanjosti sodimo tvojo skrb in natančnost.“ — Jaz pa, vsvesti si velike

kakor v slovenskih časopisih in na shodih, odkar imamo novi drž. šolski zakonik. Opozarjamo le na knjižico dr. Gregorja „Stara in nova šola“. Znano pa je tudi, da je koroški kmet, bodisi nemški ali slovenski, po ogromni večini nasprotnik šoli. In pri njem je agitacija za skrajšanje šolskega pouka vedno učinkovala. Nemški svobodomiselnici so se taki agitaciji upirali. Kako je torej prišlo sedaj do preobrata?

Iz povedanega je jasno, da je imel kmetiško množico za seboj le tisti, ki je ožetal skrajšanje šolskega obiska. Posledica je bila, da so napredujaki skoraj v vseh pristnih kmetijskih občinah izgubili mandate, ostali pa se jim majajo. Da si pridobijo zopet vpliv in moč, so udarili sami na nazadnjaško struno. Kaj je nemškimi „fortschrittlerjem“ po mestih in trgih za kmetiško izobrazbo? Prav toliko kakor izvestnim činiteljem v krščanskosocialnih strankah. Kmeta potrebuje oba le za molzno kravo in za glasove pri volitvah. Mestni in trški sloji itak šolajo svoje otroke v ljudskih šolah kvečjemu do 12 leta, potem pa jih pošljejo v srednje in strokovne šole.

Novi nazadnjaški zakon bo najhuje udaril slovensko prebivalstvo, ki je vičinoma kmetiško. Ker so koroške šole itak kričeča nepravilnost, so se do sedaj v njih le najudarnejši otroci naučili v 6. letih razumevati pouk, ki je nemški. Šele zadnji dve leti, ko se je bil otroški duh razvil, so začeli samostojno misliti in svoje misli polagoma izražati v tujem jeziku, dasi okorno. Razentega je bilo v šolah, kjer so uvedene slovenske ure, mogoče šele v zadnjih dveh letih doseči, da so dobili otroci veselje do slovenske knjige. To vedo potrditi tudi tisti slovenski duhovniki, ki se požrtvovalno trudijo, da nauče pri krščanskem nauku slovenske otroke slovensko čitati. Prva leta se bavi veronauk itak le bolj z ustnim pripovedovanjem. Prav zadnji dve leti pa se je moglo uvesti čitanje slovenskega evangelija.

Z novim zakonom so se našli v objemu nemški napredujaki z nemškimi in slovenskimi krščanskimi socialci v potiskanju nižjih slojev v temo nevednosti. Resnično žalostno, da ne more biti bolj!

Zadnja hrvaška šola na Ogrskem.

Pod tem naslovom objavlja „Hrvatski Pokret“ članek, ki dokazuje postopno padanje hrvaškega življa na Ogrskem. To dejstvo pa je za Hrvate na Ogrskem v resnici katastrofalno. To pomenja, da Hrvatje na Ogrskem v nekoliko desetletjih — izginejo. Iz tega članka priobčujemo podatke. Na Ogrskem obstoji 25 odstotkov nemadarskih šol. In to: 3 in pol milijona Rumunov ima 2439 romunskih šol; 2 milijona Slovakov ima 467 slovaških šol; 2 milijona Nemcev 451 nemških šol; 400.000 Malorusov 66 maloruskih šol; 20.000 reških Italijanov 11 italijanskih šol in 30.000 ogrskih Hrvatov ima samo eno edino hrvaško šolo — zadnjo!

zanikrnosti, vzdihnem: „Ljubi dedek, pozabil sem, odpustite, preveč jo ljubim, zagledal sem se v njene vrline, in Bog mi je priča, da sem pozabil na njeno obleko. Popraviti hočem, ljubi dedek, prosim vas odpuščenja, ne imejte srda name v svoji blagi duši!“ — „Že prav, ko te drugi obiščem, mora biti ta nedostatek v redu, zakaj od skrbnega negovanja tvoje Ma-e je odvisna tvoja sreča in bodočnost ter sreča mlade generacije! Z Bogom!“

In šel je... Meni pa je padla prva grenka kaplja spoznanja v srce.

V bolečinah sramote in kesanja sem tekkel v prvo prodajalnico ter kupil svilnate robe za svojo miljenko. Skrivaj sem ji dal prikriti obleko in niti trpel nisem, da bi se sama oblekla — sam sem ji dal krilce nanjo, jo popel in pogledal, če ji lepo stoji. — Bil sem sicer hipno potolažen, sklenil pa sem že tisti dan, da mora imeti moja miljenka vsak mesec novo obleko. To se tudi vrši do današnjega dne.

Blizal se je konec julija. Živel sem s svojo Ma-o še dokaj srečno in zadovoljno. Dedkov nastop sem deloma že pozabil. Mlada ljubezen je plapolala v najinih srcih. — Lepo rejena je bila moja Ma-a in poleg tega — v blagoslovljenem stanu. Pričakovali smo veselja iznenadenja vsakdan.

In res. Dne 8. julija na dan sv. Kilijana je bilo, ko mi je moja dražestna zaupno povedala, da pričakuje vsak čas trenutka, ko me osreči z očetovstvom. (Dalje.)

To je porazna statistika. Toliko poraznejša, ker ima 100.000 Madjarov na Hrvaškem 70 madjarskih šol.

Te šole so bile odprte pod raznimi madjarskimi režimi, a odpirajo jih tudi sedaj pod vladno Tomašić-Khuenovo. In tega bana podpira s svojo „pasivno rezistenco“ hrvaška „državna pravna opozicija“ — Franko-furtimaši, ki z njimi simpatujejo tudi naši slovenski klerikalci! Enako z enakim!

Naš denarni zavod

Geslo: Kar plodonošno naložim, v pomoč le sebi podarim.

Hranilnica in posojilnica Učiteljskega konvikta v Ljubljani.

registrirana zadruga s omejenim lastništvom.

Promet do konca grudna K 367 629-97.

Naznanilo. Kdor želi od zadruga kakih informacij, naj za odgovor priloži 20 li v pošt-nih znamkah. Na prošnje brez vpošiljatve navedenih znamk se ne odgovarja.

Uradne ure: Vsak četrtek od 1/2 2.—1/2 3. popoldne in vsako soboto od 6.—7. zvečer.

Srednješolski vestnik.

**** Ženske kot gimnazijski profesorji v Srbiji.** Srbsko naučno ministrstvo je izdalo naredbo, da se smejo na spodnjih gimnazijah za dečke nameščati tudi učiteljice z vseučiliškimi študijami. To svojo odredbo utemeljuje ministrstvo s tem, da vlada v Srbiji pomanjkanje moških učnih oseb.

**** Ruska gimnazija v Parizu.** V Parizu so otvorili prvi razred ruske gimnazije, ki se polagoma izpopolni v vseh osem razredov. Šolnina je določena na letnih 500 francov. V Parizu živi 50.000 Rusov.

Učiteljski vestnik.

Solidarnosti in stikov je treba!

Celovec, Gorica, Ljubljana, Maribor — ta mesta so kraji, ki jih slovenski narod in slovensko učiteljstvo ne sme izpustiti nikdar izpred oči.

Stokrat in stokrat smo to že poudarjali, pa če bi še tolikokrat, ne bo to stvari v škodo. Saj so to kraji, kjer se izobražuje in vzgojuje slovensko učiteljstvo, saj so to temelji, ki sloni na njih slovensko šolstvo.

In če je morebiti komu vseeno, kakršnokoli prihaja učiteljstvo iz teh vzgojevališč, ne sme biti to vseeno slovenskemu inteligentu, ki se količkaj zaveda, da je od dobrega učiteljstva zavisno dobro šolstvo in od dobrega šolstva takorekoč obstoj naroda. In tu se moramo zopet spominjati besedi in kritike, ki jo je neki objektivni kritik napisal o razmerju slovenske inteligence do učiteljstva. Besede se glase: „Ideja samopomoči, ki je tako močno vzklikla v učiteljskih organizacijah, nam je pa tudi jasen dokaz, da navzlic vsem trditvam učiteljstvo v boju za svoje interese vendar ni našlo v vodilnih krogih naroda zadostne opore, in da tudi ostala inteligenca ne sodeluje z njim v toliki meri, kakor to čujemo v navdušenih, premnogokrat od političkih interesov diktiranih govorih.“

Res je, iz tega broškega spoznanja klije v nas ideja samopomoči, in le v obupu je iskati one gonilne moči, ki jo danes slovensko učiteljstvo nazivlje vztrajnost!

A ne samo slovenske inteligence, tudi slovenskega učiteljstva dolžnost je, da se vedno in vedno obrača tja, odkoder je izšlo in se vedno in vedno opozarja: ni li tam že izvir naše mizerije?

Da, da! Slovensko učiteljstvo je dolžno dajati bodočim generacijam primernih direktiv. Brez primernih migljajev ni lahko dobiti pravih potov.

In ker je naš socialni položaj danes tako zamotan, da ga je že skoraj težko posameznemu učitelju samostojno rešiti, zato je pa še posebej dolžnost že zgodaj se seznanjati z razmerami in položajem!

Naš ideal bi bil, da bi naše učiteljsko dijaštvo pričelo iskati potov za medsebojno zblizanje, ki bi se potom njega resnejše in intenzivneje skupno pripravljajo za bodoče stanovsko delo.

Temu delu torej posvečamo in v ta namen odpiramo zopet letos „Učiteljski vestnik“, da vsaj tem-lje pričnemo postavljati za svoje ideale. Marsikomu bodo stanovski migljaji, ki jih smo namenjeni podati, odpirali zavest in oči in, če smemo upati, nam prineso novega življenja.

Skupnosti v postopanju bi bilo potreba pa tudi za študij zagledati, ker potem bi tudi iskali skupnosti in stika za ureničenje pridobljenih idej, da bi se s posameznikom ne razkropile in porazgubile tudi ideje. Hočemo reči, da bi generacije istovrstnega rasečja tudi v bodoče kot učitelji iskale stika in delal-smotreno in skupno.

Če smo se skupno vzgojevali in vzgojili, je naša dolžnost tudi, da skupno delamo v smislu začrtanih potov!

Učiteljski konvikt.

Letnino za l. 1911. so plačali: tov. Julij Slapšak in tov. Angela Troštova iz Vodic; tov. Josip Topolovšek iz Turji pri Hrastniku. Hvala!

Mladinski spisi. Večkrat se čujejo pri-tožbe, da primanjkuje primernih mladinskih spisov. „Društvo za zgradbo učiteljskega konvikta“ si prizadeva, da zamaši to vrzel in je izdalo tri prav lepe knjige, ki so jih spisali naši najboljši mladinski pisatelji: Gangl, Rape in Slapšak. Le škoda, da učiteljstvo premalo stori za razširjanje in razpečevanje te naše mladinske zaloge. Najmanj toliko izvodov vsake teh knjig bi morala imeti vsaka šola, kolikor ima razredov in oddelkov. Ko bi se držal vsak voditelj tega načela, bi bil prvi zvezek vseh treh pisateljev že lahko razprodan. Mlačnost in malobrižnost nekaterih voditeljev je pa kriva, da imamo še več knjig v zalogi, kakor smo jih pa razpečali. Tudi marsikatera družina bi nabavila te knjige svojim otrokom, če bi učiteljstvo ob ugodnih prilikah n. pr. pri roditeljskih sestankih, priporočalo staršem te naše krasne mladinske spise. S takim podrobnim delom bi koristili narodu in konviktu. Torej, le na delo!

Književnost in umetnost.

„Glasbena Matica“ priredi v nedeljo, dne 15. t. m., svoj redni koncert. Na vzpo-redu so tudi skladbe dveh naših tovarišev, in sicer poje pevski zbor „Gl. Matica“ Juva-n-čevega „Pastirja“ in 4 Adamičeve skladbe: „V gozdu“, „Dekletce, podaj mi roko“, „V snegu“, „Petnajst let“. — To je častno za oba skladatelja in za ves stan!

*** Zvonček.** Izšla je prva številka XII. letnika tega našega izbornega mladinskega lista s to prelepo vsebno:

E. Gangl: Materi. Pesem. — 2. F. Zagore: Usmilite se ptičje! Vinjeta. — 3. Ivo Trošt: Učitelj Breznik. Povest. — 4. E. Gangl: Veselo potovanje. Pesem. — 5. Iv. A. Moji zajčki. Opis s podobo. — 6. Fran Košir: Zgodbica o Komarjevem Jurju. Povest. — 7. E. Gangl: Zvezdica. Pesem. — 8. Drag. Humek: Majka pri-roda pripoveduje. Bajka s petimi podobami v barvotisku. — 9. G. S.: Novoletno voščilo. Podoba. — 10. Janko Legat: Novo leto siromakov. Povest. — 11. Milan Dolinar: Kresnice in kralj iz devete dež-le. Slo-venska pravljica. — 12. B. Gasperin: Črno kravo, molzo našo. Podoba v barvotisku. — 13. Peter Stergulca: Otroci pred 4000 leti. Pončni spis. — 14. Puškin-Stergulca: Zlato in jeklo. — 15. Pouk in zabava: E. Zagore: Rebus — Hrvaška. — Najstarejši mož na svetu. — Tri največje knjižnice. — Uglasbeni pesmi. — Kotiček go-spoda Doropoljskega. — V dvanaesto leto (s podobo v barvotisku).

Zvonček je dobil novo sliko na platnicah in nove inicialke, oboje krasno delo našega slikarja Gasparija. Zvonček ima v tej številki tudi originalne risbe tov. K. Humka, tov. B. Gasperina in tov. F. Zagorca. Lepše opremljenega mladinskega lista si ne moremo misliti. Naša mladina bo imela z njim največje veselje. Priporočajte in ši-rite Zvonček!

Co čte slovinská mládež. Tako je naslov članka, ki ga je spisal prof. dr. Lju-devit Pivko in ki so ga v svoji 353. št.v. z dne 24. decembra lanskega leta priobčile „Lidové Noviny“, največji in najugl-dnejši češki dnevnik na Moravskem. — Pivkov članek je informativnega značaja. Govori o po-četku naše mladinske literature, o njenem na-predku in razvoju ter slika njeno današnje stanje. Članek je pisan jedrnat in pregledno ter imenuje vse ugledejše naše mladinske pi-satelje in njihova dela. Dr. Pivko objavlja tudi dva prevoda, in sicer Palnakovo „Jezó malih“ in Črnejevičovo „Ludovíkového konja“, oba spisa iz „Zvončka“. Prof. Pivku moramo biti hval-sežni, da je seznanil češko javnost z našo mla-dinsko književnostjo. Utegnemo celo ušakati, da se začne tamkaj bolj zanimati zanjo, nego se zanima zanjo pri nas takozvana inteligenca. Čehi že vedo, kaj pomeni otroku knjiga, zato pa imajo bodočnost. GL.

Politiški pregled.

*** Rekonstrukcija kabineta.** Ministrski predsednik baron Bienerth je predložil cesarju listo novega kabineta, ki jo je cesar sprejel. Novo ministrstvo je sestavljeno tako-le: mini-strski predsednik baron Bienerth; minist-r za notranje zadeve grof Wickenburg; naučni mi-nister grof Stürgkh; justični minister dr. Hoebenburger; finančni minister dr. Robert Maier; minister za javna dela češki birokrat Marek; poljed-lski minister baron Wiedmann; domobranski minister Georgi; železniški mi-nister Poljak Glombinski in poljski minister kraljan grof Zaleski. Mesto češkega in nem-škega ministra krajana je ostalo nezas-deno. Novo ministrstvo je skrajno birokratsko, reak-cionarno in nemško. Splošno sodijo, da mu je določeno le kratko življenje.

*** Avstrijski državni zbor je sklican** k prvi saji na torek, dne 17. t. m. Na dnev-nem redu bodo vladne predloge glede prora-čunskega provizorija za leto 1911 in agnosci-ranje dosedaj še neagnosciranih oporekanih državnoborskih mandatov.

Kranjske vesti.

—r— **Iz šolske službe.** Namesto vpo-kojenega višjega rudarskega svetnika Josipa Koršića je imenovan za krajnega šolskega nad-zornika obeh c. kr. rudarskih šol v Idriji višji upravitelj Franc Bouška.

—r— **V osmi činovni razred** je po-maknjen Ivan Krulc, c. kr. vadniški učitelj v Ljubljani.

Štajerske vesti.

—š— **Na Muti** smo priredili na Štefa-novo v poslopiju družbine šole veselico, ki je napolnila prostorno dvorano do zadnjega ko-tička. Opazili smo pri tej prireditvi mnogo do-mačinov in okoličanov, ki so bili prvokrat na slovenski veselici, pa gotovo niso bili tudi zad-njikat. Začetkom je govoril nadučitelj Hren v poljudnem govoru o važnosti ljudskega štetja. Ko je omenil, da je bilo pri zadnjem ljudskem štetju blizu 1000 Nemcev in le 129 Slovencev, se je oglasil star in ugleden mož, češ, da on ne pozna na Muti niti deset pravih Nemcev.

—š— **Štajerski deželni šolski svet** je dovolil ustanovitev nemškega otroškega vrtea po Schulvereinu v Vojnku, tako poročajo nemški listi. Ali je ta otroški vrtec, ki ga obiskuje sicer samo deseterica povrh še slovenskih otrok, doslej obstojal brez oblastnega dovoljenja?

—š— **Učni tečaj za učiteljstvo.** Me-seca marca se vrši na moškem in ženskem učiteljskem v Gradcu po en tritedenski učni tečaj za dotične učitelje, oziroma učiteljice, ki se hočejo izvežebati za poučevanje slaboumnih. Udeležbo je treba naznaniti do 15. januarja okrajnim šolskim svetom.

Goriške vesti.

—g— **Goriški laški visokošolci** pri-rejajo po celi Furlaniji shode, na katerih go-vorijo o laškem vseučiliškem vprašanju; spre-jemajo na shodih resolucije, v katerih zahte-vajo laško vseučilišče v Trstu. Laški klerikalni lis „L' Eco“ pristiha te shode uspehom laške klerikalne stranke ter piše, kakor da bi pri-re-jali one shode laški klerikalni visokošolci, o katerih pa do zadnjega časa nismo nič slišali na Goriškem.

Tržaške vesti.

—t— **Koliko je vredna obljuba av-strijskega naučnega ministra?** Našim čita-teljem je znano, da je minister Stürgkh v svojem govoru na interpelacijo dr. Rybšara slovesno izjavil, da bi s 1. januarjem 1911 na državni dekliški šoli v Trstu nameščena stalna podučiteljica za neobvezni slovenski pouk. Da-nes je trinajsti dan januarja 1911, a o novi slovenski učiteljici ni ne sluha ne duha, dasi je bilo mesto razpisano z nastopnim rokom 1. jan. 1911 in je dotični strošek v proračunu zagotovljen. Porečejo sicer na tržaškem namest-ništvu, da smo siti, ker vedno tožimo, a go-spoda naj ne pozabijo, da ne dele miloščine, ampak da bi morali vršiti dolžnost. Ali smo morda na Turškem za Abdul Hamida? Kakor kažejo dejanja — smo!

Iz slovanskih pokrajin.

O Češki vsesokolski zlet bo leta 1912. v Pragi; tega leta bo tudi petdesetletnica usta-novitve prvega češkega sokolskega društva. Ta zlet bo obenem tudi I. vseslov. sokol. kongres. Na vsesokolski zlet, ki bo po bogatosti pro-grama, po številu udeležnikov prekašal vse do-selejše zlete, se Čehi že marljivo pripravljajo. — „Česká obec sokolská“ je štela 1909. leta 842 društev s 85.424 člani in članicami. Isto leto so ustanovili 44 novih čeških Sokolov s 7224 člani. Od tega pripada na Moravsko, torej ravno na najbolj klerikalno deželo, skoro 50%.

Razgled po šolskem svetu.

— 300.000 kron Češki Matič Šolski je zapustil železniški nadzornik Ladislav Kuchynka.

— **Ruska reakcija na visokih šolah.** Leta 1905. so dobile ruske visoke šole avto-nomijo. To pa ni všeč nekaterim ruskim re-akcionarnim profesorjem. Te dni so imeli ti profesorji v Peterburgu zborovanje, kjer so se posvetovali o situaciji na visokih šolah. Dejali so, da je življenje na visokih šolah preveč svo-bodno in da je treba avtonomijo iz l. 1905. odpraviti. Prepovedati je treba vse dijaške, tudi znanstvene organizacije. Dijadi morajo sploh biti pod najstrožjim nadzorstvom. Tudi na to bo treba skrbneje paziti, kdo bo ime-novan za profesorja na visoko šolo. Ministrski predsednik Stolypin je po zborovanju profe-